

Megkezdődött a szegedi általános iskolák nyári táborozása

Látogatás az újszegedi gyermeküdülőben

Szombaton este 350 gyerek vidám dalolásától visszhangzott a petőfitelepi 1. számú általános iskola előtti tér. 350 úttörő — a szegedi általános iskolák tanulói — örült a nyári táborozás megkezdésének, s a táborúzt magasra fűző lángra a kis ünnepségen megjelent 250 főnyi szülő együtt mulatott a pirosnyakkendőes kislányokkal és kislányokkal a szereplők mókázásán, együtt gyönyörködött velük a népi táncosok színes, ügyes táncában.

Azóta már benépesedett mind a négy szegedi úttörőtábor. Az újszegedi gyermeküdülőben 250 pajtás tölti jókedvűen, szórakozással a júliusi napokat. A móravárosi általános iskolában 85-90, a petőfitelepi általános iskolában pedig ugyan csak 85-90 kis úttörő "táborozik". De van egy igazi, valódi sátorábrók is a szegedi úttörőknek. Ez most nyílt meg, hétfőn reggel Dorozsmán, a Szikás tó mellett, s augusztus 22-ig, a táborozás befejezéséig, felfűtve egy hétig tartanak itt a legjobb rajok, egyszerre összesen mintegy 85 gyerek.

A négy tábor közül az újszegedi gyermeküdülőbe látogatam el, hogy megnézzem, mivel töltik el a napot itt a pajtások, meg hogy milyen is ez a táborozás. Már messziről hallatszott a gyerekek vidám lárma. A kapuban egy pirosnyakkendőes úttörőblázos kislány fogadott szabályos tisztelegéssel: a napos. Ő kalauzolt azután a táborigazgató "pajtáshoz", Karácsonyi Istvánhoz, akire a konyha körül akadunk rá, ahol a délutáni uzsonnát beszélte meg éppen a szakács néni.

Ma délután rizses hús volt az ebéd uborkasalátával. Meg se tudtuk enni, olyan sokat hoztak ki — világoztott föl Karácsonyi elvtárs. — Az ebéd csak egy fogásból áll, hogy uzsonnát is adhassunk a gyerekeknek. 1 forint 60 fillértől 4 forint 30 fillérig terjed a táborozás napi díja, s ez az összeg nem terheli meg túlságosan a szülőket.

— És hogy telik el a gyerekek egy napja itt? — kérdeztem.

— Reggel fél 9-re jönnek ki a pajtások és este 6 órakor mennek haza. Így amíg a szülők dolgoznak, a mi felügyeletünk alatt hasznosan és kellemesen töltik el az időt.

— Hogyan?

— Itt van a mai napirend. Délelőtt 9-től például közös énektanulás van 10-ig. Tíz-től ebédig pedig vidám játékok és sportfoglalkozás. Az a legnagyobb problémánk — mondja Karácsonyi táborvezető —, hogy kicsi az udvar. 250 gyerek van itt mindennap, s mozogni se nagyon tudnak egymástól, nemhogy nyugodtan játszanak. Ugy szoktunk a problémán segíteni, hogy a gyerekek egy része kirándul egy-egy rajvezető "parancsnoksága" alatt a Tisza-partra, vagy az újszegedi parkba. A rajvezetők jövőre pedagógusok, a Pedagógiai Főiskola hallgatói. De így is epp elég bajuk van a gyerekekkel, hiszen egyre 50 pajtás jut.

— S a szokásos napirenden kívül más programok nem teszik változatosabbá a tábor életét?

— Dehogynem. Most be-széltük meg az uszodával, hogy hetenként háromszor biztosítanak nekünk strandolási lehetőséget. Van itt, az udvarban ugyan zuhanyzó, de hát az mégsem olyan "igazi" strandolási lehetőség. Aztán moziba is járunk majd, hetenként kétszer. Az újszegedi November 7. Művelődési Otthon mozija biztosított nekünk kedvezményes jegyeket. Nem kell attól félnünk, hogy a gyerekek unatkoznak.

— Szerettek-e itt lenni? — kérdeztem meg őket is. Egyhangú, harsány "igen" a válasz.

Az ügyeletes 5. raj, Mészáros Mária rajvezető irányításával egy kis délutáni munkára készülődik. Az üdülő előtt hozzák rendbe a járdát, megtisztítják a kővek körül itt-ott elbukkannó fűt. Így legalább az uzsonna is jobban esik majd. Jó munkát, pajtások, és kellemes táborozást.

Papp

Vár rokoni látogatásokat vidékről az Unnapi játékokra?

Akkor

MOST KERESSE FEL

az OTTHON Búterboltot

(Bajcsy Zs. u. 19. sz.)

Fényezett CSEHSZLOVÁK hálószoza garnitúrák

8 500,—, 9 400,—, 13 800,— Ft.

Festett hálószoza garnitúrák

4 910,—, 4 930,— Ft.

Csővázas kárpitozott garnitúrák (5 db-ból)

6 800—7 000 Ft.

Csővázas kárpitozott szőle rekamiék

3 999—4 440,— Ft.

Csővázas televíziós asztal

470,— Ft.

Csővázas zsúrkocsi

616,— Ft.

Csővázas virágállvány

250,— Ft.

NDK Könyvszekrény

1 550—2 800,— Ft.

NDK zsúrkocsi

1 050,— Ft.

FESTETT KONYHABÚTOROK

1 930,—, 3 220,—, 3 250,—, 3 700,— Ft.

Kárpitozott "barokk", "praktik", "kékes" garnitúrák

11 800,—, 13 457,— Ft.

Tegye kellemessé, széppé otthonát,

most vásároljon bútorokat

az OTTHON Búterboltból!

fák alatt

ber, mire nevellek, iskolázlak én téged? — és kizavarna a világból.

— Hát igen... igen... ha megtudná, hogy velem jársz, talán elküldene a háztól.

— Ez az én dolgom, ehhez senki nem semmi köze.

Ujra hallgattunk. Két kezembe vettem Emőke arcát és néztem sokáig, szótlanul. A főlénk kerülő hold sápadtabbra festette bőrét. Szemében a gyerekes-huncut mosoly vibrált. Éreztem, hogy igazságtalan vagyok vele, de hát apámmal szemben sem lehetek igazságtalan és én... egy porszemecske lehetek ebben a kérdésben.

— No, menjél, Bandikám, mindjárt éjfél. Nem haragszom rád — mellemre hajtotta fejét, simogatta vállam.

Szomorúan indultam, motorkerékpáromat toltam, ahogyan megszoktam, ne üsselek zajt, a rossz nyelvek ugyanis bő fantáziával rendelkeznek. A kerti ablakban világosság gyűlt.

— Visszamegyek, vigasztalom — határozottan el és megfordítottam motoromat.

A tujafák közé ültem, nem mertem kopogni, pedig tudtam, hogy egyedül van. Lassan, észrevétlenül valamilyen boldog nyugalom telepedett rám. Vigyázok rá, itt vagyok a közelében.

— Csak egyszer nézne ki az ablakon, hogy megláthassam az arcát — mormogtam magam elé.

Kis vadrózsát téptem, talán rózsaszínűt, vagy pirosat, nem láttam a színét. Egyenként morzsoltam a leve-

leket és megrajzoltam fejemben az ismert estét: most beszélgetünk, kis csacsiságokat, azután tanítom Emőket fizikára, matematikára, alaptételekre, kicsit hencsereg, hogy én milyen okos ember leszek.

— Unalmas — válaszolta —, hogyan tud egy fiú ilyen száraz butaságoknak hódolni?

— Nem értem, azért találok unalmasnak, pedig a logikus gondolkodás elsajátításának ez a legjobb eszköze.

Hozzámbújlik, hajamat fésűlgeti, ingem gallérját igazgatja, tréfiát és később térdemre ül, elhallgat... és megszűnik a külvilág. Csak mi élünk, mi ketten.

Suhogós, gyors léptek kanyarodtak be az útról a keskeny betonkijáróra, az ablak alá. Három halk koppanás az üvegen. Emőke arcát láttam. Meghallottam, milyen hangosan ver a szívem.

— A sógornő, az ördög vinné el — korholtam magamban.

Bokáig érő, fekete ruhája tovább suhogott, be a verandára.

— Most újra meglátom, villanyt gyűjtanak — nyugtatlam magamat.

Vártam. Sötét maradt a szürke ház. Nesz sem hallatszott. Fekvőhelyet csináltam magamnak a tuják alatt:

— Várok reggelig, beszélke vele. A ház végénél megtermett kutya tib-lábol a bokrok alól, billegve, nehéz-kesen, mintha fíadással készült volna. Ment a Verőké házához. Néhány csöndes másodperc után nyílt a sárga levelező, a kutya két lábra állt és belépett a házba.

— Verők Mancit volt, a vénlány — állt meg lélegzetem —, irigy kigyó, megállj, majd szamolok én veled.

Almosító hajnal nyomta szempilám. Nem alszom el, még majd itt talál Verők Mancit, meglát Emőke.

A hosszú tarló túlsó végeről halvány-

szürke fény taszította szét az éjjelt. Kis idő múltán fölzugott a cséplőgép. Szekér zörgött az úton, a tujafák közül néztem: a saroglyában egy asszony meg nagyobbcska lány szunyókált. Csöndesek voltak a házak, aludtak, akik nem indultak munkára. Friss virágillatot hordozott a hajnali szellő. Madarak röpködtek fölöttem, ébresztőt fűtült a fekete-rigó. Fázósan húzgáltam rövidújju ingem, dörszöltem lúdbőrös karom. Ostobaságot csinálók, kinevetnének barátaim, ha megtudnák.

— Még tíz percet várok — szabtam meg a végső időt. Hogy miért, magam sem tudom.

Halk zöreje. Ismerős. A verandaajtó nyílt, olyan óvatosan, mint amikor én nyitom. Léptek halk csoszszánása a három lépcsőn.

— Emőke, tudtam, hogy érdemes várni — ujjongott bennem minden. Almosságom elszállt. Figyeltem.

— Talán elmegy a sógornő. Mert kíváncsi, hogy menjem.

A keskeny betonkijárón Emőke, rózsaszínű, selyem hálóingben, kis turbánjával, pongyola nélkül, mint amikor engem kísér.

— Türelem, Bandi, türelem — csilapítottam izgalmamot.

Utána a sógornő lép óvatosan, tekinget jobbra-balra.

— Mi az, elment az eszem, megörültem — táncolt nyakamon az ütő.

Dörszöltem szememet, szorongó félelemmel küszködtem. — Ez nem a sógornő! — szakadt ki belőlem a rémület. — Ez a kis káplán!

Megálltak. Pár másodpercig figyeltem. Hallottam a szoknya suhogását. Emőke lépegetett vissza, lassan, zaj nélkül. Csukódott a verandaajtó, a fülemnek ismerős, csöndes nesz.

És ott állt, a tujafák alatt...

Szabadtéri Muzik

Emlékek az orchesterben

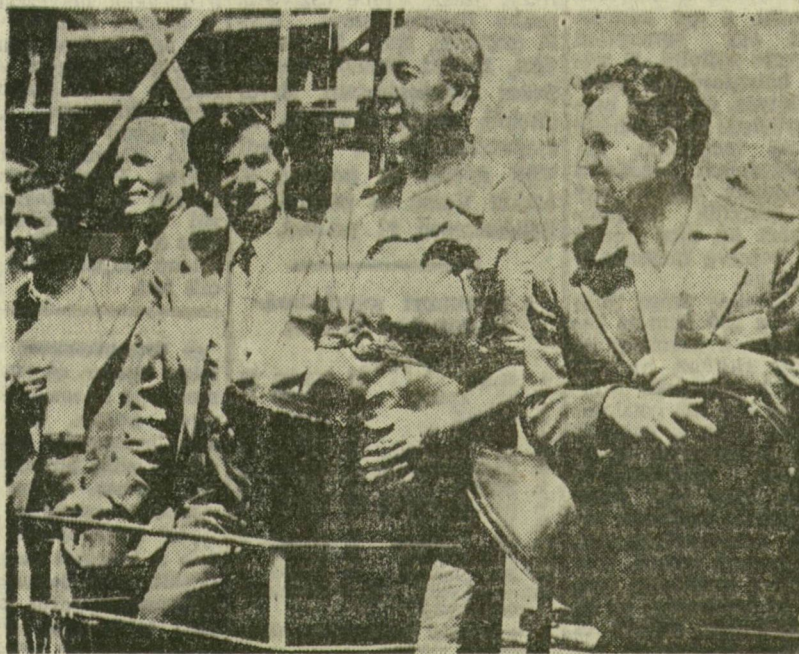
Akik végigmuszkálták a Szegedi Szabadtéri Játékokat

Már készen van az orchester dobogója, a kottaállványok lámpáinak csatlakozó kábeljei is felszerelték, s a zenekari vékony, színes fémkorlát választja majd el a közönségtől. Köröskörül még faállványok tarkítják a színpadot, de a formálódó hatalmas játéktérrel, az óriási tribünt számos kíváncsi szemlélő keresi fel. És csak, hangszerekkel a kezük-

zenekarból felmentünk a mászkáljon itt, kérem! — mondták neki...

— Több neves karmester járt itt annak idején — folytatja a beszéd fonálát Rákosi Miklós harsonás. — Fricsei Ferenc, Ferencsik János, Beck Miklós. A zenekart úgy verbuválták össze, vagyis az akkori szegedi katonazenekart egészítették ki.

— Igen, húsz évig hada-

Az orchester korlátjánál: jobbról balra Tóth István, Rákosi Miklós, Avar József, Belle Ferenc és Rácz Imre

ben talán már a zenekari próbára érkeznek ezek a férfiak? Egyenesen az orchester felé tartanak, megállnak, nézgelődnek és a közös, régi szabadtéri emlékeket idézik.

A szegedi színház zenekarának tagjai, Hallgassuk csak őket...

— A templomtorony legfelső kosarában is fűjték a fanfárokat — mondja Tóth István vadászskúrtós. — Emlekszem, a próbák hajnalig tartottak. Hideg volt, fázunk és a reflektorok fényében melegeztünk. A darab szövegét is már kívülről tudtuk. Az egyik próba után a

»zür« nélkül lement a hangverseny. Egyszer vezénylés közben észrevette, hogy a partitúra mást mutat, mint amit a zenekar játszik. »Hol vagyunk?« — kérdezte sügva az első fúvóstól. »A Dóm-téren« — felelte Bíró István, aki értette a mókát és sokáig derültünk az eseten.

— Arra az anekdotára még ma is biztosan sokan emlékeznek — idézi Rácz Imre, aki annak idején harsonás volt, most a színház énekkarának jeles tagja —, ami Mascagniról (ejtsd: Mászányi) szól. Ismeretes, hogy a világhírű olasz karmester vezényelte Parasztbecsület című operáját és az egyik előadás szünetében a nézőtérre ment. Az ellenőrök megállították, kérték tőle a jegyet, mire ő felelte: »Mascagni, Mascagni!« — »Ne

koztunk, hogy legyen Szegednek önálló szimfonikus zenekara — említi Belle Ferenc hegedűs. — Most van. Ez pedig fontos, nagy dolog. És a szabadtéri játékok felújítása is túlsz mindent réginél. Itt voltunk mind az ötven annak idején, végigmuszkáltuk az előadásokat, láttuk, éreztük a technikai fogyatékokat. Most igazán örömmel szemléljük a kényelmes zenkari helyet, ragyogó lesz a világítás, az akusztikai megoldás. A játékok műsora is nagyszerű. Egy hónap múlva már ismét itt ülünk az orchesterben és reméljük, megint sok éven át muszkálunk, szórakoztatjuk a közönség tízezreit.

M. T.

MÉG NEM KÉSİK, ha most felkeresi AJÁNDÉKBOLTOT!

(Kárász u. 6. sz.)

Sokszínű, szépformájú DIVATTÁSKÁKBÓL, külföldi BÖRÖNDÖKBÓL, modern ÚTITÁSKÁKBÓL vásárolhat. Mindenkor előzékeny, udvarias kiszolgálásban részesül.

Meghívó

Az Újszegedi Kender-Lenszövő V. kulturbizottsága f. hó 11-én este 7 órai kezdettel az Újszegedi Vigadó helyiségeiben (Rossz idő esetén a Vigadó nagytermében)

reggelig tartó bálát rendez,

melyre mindenkit szeretettel meghív a rendezőség. Kíváncsi ételekről, italokról a Vigadó vezetősége gondoskodik. Zenét a 7 tagú egyetemes dzsessz-zenekar szolgáltatja. Belépődíj 5.— Ft.

Ne dobja el zsiradékját,

cserélje be színszappanra az Elelmiszeripari Művek terméke és Hulladékfeldolgozó Vállalatnál Szeged, Felsőúszapart 32/b., Gutenberg utca 19. és Rákóczi utca 33.

Vizsgázott kazánfűtőt

azonnali beépítésre felvesz a Szegedi Tejüzem. Jelentkezés Párizsi krt. 16.